

РЕШЕНИЕ

№ 7143

гр. София, 01.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 09.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **6803** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК във вр. с чл.186, ал.4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителите Ц. Д. К. – З. и М. Х. З. – заедно и поотделно, подадена чрез адв. В. И. от САК, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № ФК-С 1116-0040245 от 17.06.2021г. на началника на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186, ал.1, т.1, б.„а“ от ЗДДС е наложена на дружеството ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни“.

В жалбата се поддържа, че заповедта да налагането на ПАМ е незаконосъобразна, тъй като е немотивирана, издадена при съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон, в подкрепа на което са изложени подробни съображения. Прави се оплакване, че в заповедта не е записано правото на дружеството, дадено му съгласно чл. 187, ал.4 от ЗДДС, с което съществено се нарушават правата му. Твърди се, че е нарушен чл.26, ал.1 от АПК и чл.34 от АПК, тъй като жалбоподателят не е бил уведомен за образуването на производството по издаване на ПАМ и за съдържанието на индивидуалния административен акт. Поддържа се, че представените мотиви в ЗПАМ са бланкетни, не са съобразени с конкретния обект и фирма, случай и обстоятелства и няма ясни критерии за определяне на срока на мярката. Изтъква се, че има противоречие между стойността на контролната покупка /1,10 лв./, и твърдението за застрашаване сигурността на

държавата, живота и здравето на гражданите. Излагат се доводи, че запечатването на обекта има репутационно негативен характер за търговеца и трайни последици, както и за нарушение на чл.6 от АПК. Сочи се, че дружеството не е извършвало други нарушения на ЗДДС и че не са взети предвид всички обстоятелства. Искане се отменя на наложената ПАМ и присъждане на сторените по делото разноски. В съдебно заседание дружеството – жалбоподател не се представлява.

Ответникът – началникът на отдел „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез юрк. Н., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, установи от фактическа и правна страна следното:

При извършена на 31.05.2021 г. в 15.05 часа проверка в търговски обект – бърза закуска, находящо се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], е направена контролна покупка на 1 бр. безалкохолна напитка /фанта/ на обща стойност 1,10 лв. Покупката е извършена от инспектор по приходите Г. Ж., а плащането е прието от В. Г., на длъжност касиер в търговския обект, без да е издадена фискална касова бележка от монтираното и работещо в обекта фискално устройство. След покупката контролните органи се легитимирани и е отпечатан КЛЕН от фискалното устройство, в който не е отразена продажба на стойност 1,10 лв. Проверяващите са констатирани и различие в касовата наличност – 1123,60 лв. парични средства в повече, отколкото е сумата по междинния дневен финансов отчет /738,90 лв./. За резултата от проверката е съставен Протокол сер. АА №0040245/31.05.2021г.

С процесната Заповед № ФК-С 1116-0040245 от 17.06.2021г., на основание чл. 186, ал. 1 от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС, на [фирма] е наложена ПАМ „запечатване на търговския обект“, находящ се в [населено място], [улица], и забрана за достъп до него за срок от 14 дни. В заповедта е вписано, че няма допуснато предварително изпълнение и запечатването да се извърши след влизане в сила на заповедта.

Заповедта е връчена на 28.06.2021г., а жалбата е подадена на 08.07.2021г./, т.е. същата е подадена в срок и тъй като изхожда от лице, което е адресат на оспорения акт, тя е допустима.

По същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС, принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Видно от приложената по делото заповед № ЗЦУ – 1148/ 25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, на каквато длъжност е назначено и издалото заповедта длъжностно лице, са определени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС. Следователно, оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати в хода на производството нарушения на административнопроизводствените правила. Предвид обстоятелството, че проверката е извършена в присъствието на единия от управителите и че е поставено трайно залепено съобщение, че обектът може да бъде запечатан, съдът приема, че правото на участие на лицето в административното производство не е нарушено.

Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в

търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Редът и начинът за издаване на фискална касова бележка (фискален бон) е установен в Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18). Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18, задължително се издава фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД за всяка продажба на лицата по чл. 3, ал. 1 – за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод по чл. 3, ал. 1. Според ал.9, фискалната касова бележка от ФУ или касовата бележка от ИАСУТД се издават в един екземпляр за клиента, а копие на всяка отпечатана/генерирана в електронен вид бележка се съхранява на контролна лента на електронен носител (КЛЕН).

Според чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ от ЗДДС, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, на лице, което не издаде съответен документ за продажба по чл.118, се налага принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни.

В конкретния случай безспорно се установява по делото, че за извършената продажба жалбоподателят не е издал фискална касова бележка и по същество дружеството не оспорва това обстоятелство. Издаването на фискална касова бележка за извършените продажба и плащане в брой е било дължимо, но това не е сторено. Предвид изложеното, съдът приема, че с неиздаването на фискална касова бележка за извършената продажба дружеството е допуснало неизпълнение на задължението по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС за регистриране и отчитане на извършена в стопанисвания от него обект продажба, което обуславя наличие на предпоставките по чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ от ЗДДС.

Въпреки обаче наличието на посоченото основание за налагане на ПАМ, оспорената заповед е незаконосъобразна по следните съображения:

Съгласно чл.186а от ЗДДС, принудителната административна мярка по чл. 186 не се прилага на лице по чл. 118, ал. 18, което за първи път не издаде съответен документ за продажба по чл. 118, при условие че за управление на продажбите е избрало и използва само софтуер, включен в списъка по чл. 118, ал. 16. Лице по чл.118, ал.18 ЗДДС е това, за което е налице задължение за регистриране и отчитане на продажбите чрез издаване на фискален бон и желае да ползва софтуер за управление на продажбите в търговски обект и което е избрало за управлението на продажбите да използва в търговски обект софтуер, включен в списъка по ал. 16.

В случая административният орган не е изложил мотиви относно приложимостта на разпоредбата на чл.186а ЗДДС – въпреки че са посочили, че нарушението е извършено за първи път, органите по приходите не са събрали данни и не са извършили преценка дали жалбоподателят се явява лице по чл.118, ал.18 ЗДДС, респективно дали не е налице основанието по чл. 186а от ЗДДС. Разпоредбата на чл.186а от ЗДДС е императивна и изключва възможността за прилагане на принудителната мярка, когато са налице посочените условия, т.е. законосъобразното налагане на ПАМ предполага отсъствието на хипотезата по чл.186а ЗДДС. Чл.186а ЗДДС установява една отрицателна предпоставка и в тежест на административния орган е да установи,

обоснове и докаже отсъствието на такава пречка за налагане на ПАМ. Тъй като в случая няма данни административният орган да е изследвал това обстоятелство, и в настоящото производство не са ангажирани от ответника доказателства относно релевантните по чл.186а ЗДДС факти, не може да се приеме за доказано, че са изпълнени всички законови предпоставки за налагане на ПАМ.

Отделно, основателни са възраженията за бланкетност на мотивите относно продължителността на срока, за който е наложена мярката и за нейната несъразмерност в това отношение. Определеният 14 - дневен срок за прилагане на мярката се явява необосновано дълъг и непропорционален на тежестта на нарушението. Съдът счита, че правата и интересите на дружеството са засегнати в по-висока степен от необходимото за осъществяване целите на ПАМ. Действително нарушението е безспорно установено, но запечатването на обекта за срок от 14 дни, което е приблизително средният размер на предвидения в закона максимален срок, по никакъв начин не се обосновава, предвид липсата на данни за други нарушения, извършени от дружеството – жалбоподател и стойността на неотчетената продажба / 1.10лв./. С оглед на това съдът намира, че запечатването на търговския обект за срок от 14 дни е необосновано и явно несъизмеримо с преследваната от закона цел, като срокът на мярката не е определен по разумен начин, добросъвестно и справедливо.

Предвид всичко изложено, оспорената заповед се явява незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

Предвид изхода на делото, следва да бъде уважена претенцията на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски, съгласно представения списък.

Воден от горното, Административен съд София - град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С 1116-0040245 от 17.06.2021г., издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на [фирма] разноски по делото в размер на 500 лв.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: